

Guldbranner

Unggarn -

3-1 44.

Go'gyjören 20.

1/5. 6. 5 3/4 2 1 5/6 5 1 7/6 5 1

3 Dalens Skjöl en Hytte lad ved. Broden af en Kilde, dens

5. 6 5 3/4 2 1 5/6 4 1 4/6 5 5/6. 5 4 5/

il'og vor Ler dens Toig vor Strax, dens Hegn vor Roser vilde dens Eiers

4 3 4 6/5. 4 3 4/3 2 1 He

Lool vor Fattigdom, dog vor ham yloid thi hgen vor from.

2 Kan ringe vor ham Hjord og Grødt;

Hans Brud ei vatte Frænde;

Han vor saa arm saa god saa ham,

Og derfor tog han hende.

Kan Tak til Gud ei Kløye lid
ved Kildevand og sparsomt Brød.

3 En Fuglars aften Hjordem sad

ved Hytten med sin Hinde.

Vu hane sagde han saa glad

Vu ved jeg Brødet er finde

At vi kom lindre Brødes Nød

Endskjend Gud gav os sparsomt Brød

4 Se hist den Vei i alle Porer

Og trindt om nogen Flode;

Der møder den Aratte Vandrings mand

Om Ly forgjæves lide.

Om vi kun slunget den hvert Aar

Et gammelt Træ hver Høst og Vinter

5 Knap grys den næste Morgen stand,

De tog til Arbejde.

Nu staar en kvad og loerig Land

Til snætte Vandrers Hvile

Der lojede man og deres Ben

Men der er ingen Morderter.

Iken Bryter Sæng

1 76/55/654/33/543/223/432/1r/223/42/334/
Nisser og Dværge bygge i Bjærge, men Vi skal Minne

53/664/153/542/1rth

Dem alle herud, thi mens Vi synger, muntre i Klyn-
ge, Sprænge Vi Bjærget i Luffen med Kriedt.

2 Ja lad os Bore dybe og store Huller i Graa, Iken og
Blaa, Iken og Flis, thi mens Vi synger, muntre i

Klynge, Sprænge Vi Bjærget i Stykker og Splint.
3 Hurra det Knalden hør hvad Rabalder Hurra Minne-
rer du Virder til sist, thi mens Vi synger, muntre i Klyn-
ge, Sprænge Vi Bjærget ved Hagt og ved List.

4 Fjældet skal være under vor Næve Hurra minneren nu Knal-
der dit Skud, Nisser og Dværge bygge i Bjærge Hurra nu
Minne Vi Nisser-ne ud

(4=1) 24.

Ere Nærssang

1.333 | 3.5 | 5443 | 3221 | 7222 | 254 | 3322 | 1,
1.111 | 1.3 | 3221 | 1776 | 5777 | 772 | 1177 | 1

Se Norges Blomsterdal Farvel die qualme Skuekrog Den vilde Gaumerkoger
sædelig sval.

5.4 | 3.5 | 1.543 | 3221 | 7222 | 25.4 | 3322 | 1,
351 | 3.2 | 1.3 | 3.321 | 1776 | 5777 | 772 | 1177 | 1,

Trala Trala la lao ja lysteligt det er i Nord Blandt Fjel og Li og Fjord
Hvor Fjelder skalke Tror Blandt Fjel og Li og Fjord

Nys Brød den Venkvens Baandog Trang,
Nue gar den Fottk pisk den Gang
O brennen Bask til os

Bruun. Bruun Bruun Bruun Bruun Bruun. ja lysteligt det
er i Nord blant Fjel og Li og Fjord

44

Småfuglene paa Julenaget

5/1 12 1 12/3 32 1 5/1 12 3 34/5. 3 2/1 1 12/2

„Kom, lille Sisik! følg med! følg med!

3 2 4 5 3 3/2. 1 1 1 Et herligt Julekveldsmaal jeg ved.
ha ha ja ja Et herligt Julekveldsmaal jeg ved.

2 En fattig Husmand bag Skoven bor; Han gi'r os et Nøg-
iaar som ifjor ha ha ja ja Han gi'r os et Nøg

iaar som ifjor

3 Han eier kun tre; dog gi'r ham os et;

For Jesu Skyld saa gjør han det ha ha ja ja ::

⁴ Og hør du Imaasisik! stor ei saa, Men følg
med din Fætter, Spurven graa! ha ha ja ja ::

⁵ Jeg kalder mig graa, skjønt jeg er gul; Thi jeg
har pyntet mig nu til Jul. ha ha ja ja ::

⁶ Det flyger høit over Bondens Tag; I Næget

sætte vi os imaa. ::

7 Vi sidde til Bæne op i Mad; Yulen gjør
ogsaa Imaafugle glad. ::

8 Vi fylde Kroen med Yulebrød; For os er ogsaa
den Frelser fød. ::

9 Laa fløi de Pøskende børn afsted; Om Yule-
kvelden er Lykken med. ::

10 Forbi en Skjæle de heldigt slap, Som
vippede paa en Veirhanes Knap. ::

11 Lig Katten listed paa Laavebrø Og skot-
tede lystent op til de to. ::

12 Men Sulten gjør baade døv og blind;

De styrtede sig paa Neger ind. ::

13 Der sad de saa lunt i Sno. i Sne;

Kun høiest Hjærne kunde dem se. ¶

14 Der sad de saa trygt paa den høie Stang;

Dem Julemat blev dem ei for lang. ¶

15 Der sad de begge til Messetid; Da Klokk-

kerne ringte, saa fløi de did. ¶

16 De satte sig paa det høieste Spir;

Der stod en Harn af Guld til Sir. ¶

17 De satte sig paa den Harn af Guld

Der saa de Himlen af Engle fuld. ¶

18 De hørte, en af Englene kvad:

"Glem aldrig Børnet mit Tak for Mad!"

19 Da slog det haardt dem at det var glemt,

At slikt er ilde oss end forment."

20 "Vi byde Skjæren og Katten Trods;

Vi maa tilbage at Takke for os."

21 De traf den Husmand i bitter Graad:

"Ak - jeg ved ikke min arme Raad."

22 Gligt lykkes de Smadfulge alt for snart

De sukked til Gud for sin arme vært."

23 O Gud vil vistnok i Naade se
Til dig som gav os et Kæg af tre!::

24 For Jesu Skyld du lod os det faa;
Vi ere ogsaa Guds Børn, skjönt smaa::

25 Vi komme nu for at takke for Mad
Gud gjøre god Fattigmands Herte glad!::

(4-4) $\frac{4}{4}$

En Erindring

5/5 3 3 2/2 1 1 5/4 4 4 3/2 r 5/5 6 5 4/3 5 3/1 2 2/1 r

1 Jer. satte mig i Krogen Da var masser til Gæst

Og mynnede et Kvad i østet Sang og Klokkelyd

Og læste saa i Bogen Og ved den sorte Bæver

Og var saa hjerteglad: Gik tvende Børn og græd

2 Da vandt mig i Linde Den ene græd saa suare.

Min Barndoms Ne og Lyst, Den anden var saa spæd:

Og mangt et halvslukt Minde 5 Da blev min Fader stille

Steg fra sin Taagekyst: Og tog mig paa sit Skjød:

3 Min Fader sad i Haven "O tak den Gud du lille

Og saa min Barnefyrd: Din Fader er ei død:

6 Da sank en angstfuld Tanke; Der tog min Faders Stør-
3 Barnets klare Sind 9 Saa sad jeg taus i Krogen
Da trilled Taarer blanke Min Vinteraften her
Ned paa den røde Kind; Og læste vel i Bogen
7 Da grød jeg fromt og længe Men Taarer fuldt paa den;
Gjemt i min Faders Favn
Bad for de arme Drenge
Og delte deres Favn;
8 Nu er jeg langt fra Havnen
Nu har den tabt sit Løb
Og ok saa langt fra Graven

Is farter.

5/132/132/1234/56/42/543/21/7[#] 7[#]/3234/543/232/14[#]
 Kong Ring med sin Dronning til Gæstebud for. Og Isen ligger saa
 blank paa Fjord.

2 Toget i over Isen - den Fremmede bad - Den brister og dyls
 er det kolde Bad. 3 Ei Konge drukner saa let hvad Kong Ring

Den som er ræd naar gaa Kyst omkring. 4 Den Frem-
 mede syntes i Hu saa moor Dog spændte naar Storbilke

i Høst paa Fod 5 Og Skagler nu spændtes til stærken Bar
 Og Isen bølged for skvalskælt Hav. 6 Stræk ud rædte

Kongen mine Traver godt Lad se om du er af Glejværs
 7 Over Isen det gaaer som en Kasterind Ei agtes paa

Dronningens blege Kind. 8 Men skvalskælt Gjast staaer ei heller stille
 Har forer forbi dem saa tidt han vil 9 Har sløvet mængden

Barre i Isens Faar Og Ingelbjörg hører henover sit Navn.
 10 Saa stævned de frem paa Banen glat Men naar den Falske

svang med brat 11 Har stødte et Hul i sit Golvertog Og Glest

og Glæde sank ned med Brag. 12 Og blegere end blev Ingebjørg
Kind. Da kommer den Gæst som en Hvirvelvind.

13 Han bared Stålska i Isen fast Og greb sin i Traverens Man
med Hast. 14 Han böied forover sin Kampeskrog Og rev ned et

Byk Hest og Glæde op. 15 Ring sagde: det Tog kan man kalde stort
Gode Friidhøj ei skulde det bedre gjort. 16 Pola vendte de atter til
Kongsgaard om Den Fremmele blev der til Vaaren kom.